

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/105/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812202642
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6812202642.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Olgy Maľovej, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711 proti odporcovi C. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. - D., K. XXX/XX, t. č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou W. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. - D., K. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Hlas spotrebiteľa, občianskej združenie, so sídlom vo Zvolene, ul. J. Bánika 2009/2, adresa na doručovanie P. O. Box 81, Banská Bystrica, o zaplatenie 248,95 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 31. 01. 2013, č. k. 3C/80/2012 - 54, takto

r o z h o d o l :

Vedľajšieho účastníka Hlas spotrebiteľa, občianske združenie, so sídlom ul. J. Bánika 2009/2, pripúšťa do konania.

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia od odporcu 248,95 eur s príslušenstvom z dôvodu, že ako postupník so spoločnosťou Slovak Telecom, a. s. ako postupcom, uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávky.

Odporca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z. z. zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby odporcovi. Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. V prípade nedodržania zmluvných povinností bolo povinnosťou odporcu uhradiť zmluvnú pokutu. V danom prípade bol odporca sankcionovaný, že si nesplnil povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM - karta vypojená z prevádzky, a tak došlo k prerušeniu poskytovania služieb, čím by odporca prostredníctvom platieb po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok zabezpečiť odporcovi mobilný telefón cez zľavnenú cenu.

Navrhovateľ tvrdil, že zmluvná pokuta nezabezpečuje dlh odporcu, ale zabezpečuje benefity, ktoré poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi, dotovaný mobilný telefón. Odporca nebol sankcionovaný len za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale predovšetkým za to, že tým nesplnil povinnosť riadne a včas uhrádzať za poskytnuté služby, preto bola jeho karta vypojená, čím porušil povinnosť

zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti. Zmluvná pokuta plnila funkciu satisfakčnú, nakoľko právnenému predchodcovi vznikla škoda v sume rozdielu medzi plnou sumou mobilného telefónu a akciovou cenou mobilného telefónu. Taktiež plnila funkciu preventívnu.

Pokiaľ by súd neuznal nárok o zaplatenie zmluvnej pokuty, žiadal zohľadniť skutočnosť, že právnenému predchodcovi navrhovateľa bola spôsobená škoda zodpovedajúca hodnote dotácie do poskytnutého telefónneho zariadenia, pretože poskytol odporcovi telefón Samsung E250 za cenu 1,- Sk, pričom jeho štandardná cena bola 122,49 eur. Hodnota dotácie tak predstavovala 122,45 eur.

Vo veci súd rozhodoval bez prítomnosti účastníkov s poukazom na § 101 ods. 2 O. s. p. a návrh zamietol. V konaní mal za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa T - Mobile Slovensko, a. s., uzavrel dňa 27. 05. 2008 s odporcom zmluvu o pripojení, pričom z dodatku zmluvy súd zistil, že v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c/ alebo bode 2 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo čl. 5.5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok a následného vypojenia SIM - karty zo strany podniku), je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu podľa tabuľky, pričom táto bola dojednaná vo výške 7 500,- Sk. Následne faktúrou zo dňa 08. 04. 2009 odporcovi právny predchodcom navrhovateľa bola vyúčtovaná suma 248,95 eur.

Slovak Telecom, a. s. postúpil pohľadávku vo výške 248,95 eur navrhovateľovi.

Prvostupňový súd aplikujúc § 37, § 420, § 524 ods. 1, 2, § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zdôraznil, že dohoda o zmluvnej pokute musí spĺňať náležitosti vyžadované u každého právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka, teda musí byť určitá a zrozumiteľná, inak je neplatná. Dospel k záveru, že dojednanie zmluvnej pokuty „v prípade porušenia zmluvných povinností“ s demonštratívnym výpočtom určitých povinností, podmienku určitosti právneho úkonu nespĺňa. Poukázal na to, že zmluva o pripojení a obchodné podmienky, ako aj dodatok, obsahujú niekoľko desiatok povinností účastníka rôznej závažnosti, preto uvedená formulácia neumožňuje posúdenie porušenia ktorej povinnosti účastníka je sankcionované zmluvnou pokutou. Táto neurčitosť neumožňuje posúdenie primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu zabezpečenej povinnosti. Dojednania o zmluvnej pokute považoval za neplatné aj z dôvodu, že povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu má ten, kto poruší zmluvnú povinnosť. Avšak dojednanie o zmluvnej povinnosti zaplatenia zmluvnej pokuty nesmie byť viazané na ďalšiu skutočnosť alebo úkon, pričom v tomto dojednaní je zaplatenie zmluvnej pokuty viazané na ďalší úkon právneho predchodcu navrhovateľa, a to vypojenie SIM - karty. Zmluvná pokuta musí byť dojednaná nepodmienečne a je potrebné vždy ju viazať na prípad porušenia zmluvnej povinnosti a dojednávať ju ako nepodmienenú. Vznik povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu nemožno viazať kumulatívne, ako na porušenie zmluvnej povinnosti, tak na následné vypojenie SIM - karty. Keďže dojednanie o zmluvnej pokute je viazané na ďalší úkon, je z tohto dôvodu neplatné.

Taktiež poukázal na to, že zmluvnou pokutou je možné zaistiť iba splnenie určitej povinnosti, nie splnenie zmluvy ako celku.

Pokiaľ ide o skutočnú škodu, súd poukázal na predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, pričom aj keby ich existenciu mal súd za preukázanú, musel by konštatovať, že škoda nevznikla v majetkovej sfére navrhovateľa, ktorý nebol poškodeným, pretože nebol právny predchodca navrhovateľa, ktorá poskytla odporcovi telekomunikačné mobilné zariadenie. Navrhovateľ nebol poškodený, v jeho majetkovej sfére nedošlo k žiadnej ujme. Predmetom postúpenia bola ale určitá pohľadávka, právo na plnenie dlžníka, nie celý záväzkový právny vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla. Preto podľa názoru prvostupňového súdu navrhovateľ nie je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie prípadnej náhrady škody.

Pokiaľ by aj súd dospel k záveru, že je aktívne legitimovaný, návrh by nebol daný z dôvodu, že zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu dodržať svoj záväzok zo zmluvy a riadne plniť počas celej doby viazanosti.

Takto skutkovo vymedzený nárok treba posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom konštatoval, že nebola splnená základná podmienka vzniku zodpovednosti za škody - existencia škody, pretože na strane právneho predchodcu navrhovateľa ku škode nedošlo. Za škodu nemožno považovať to, že v rámci svojej obchodnej politiky právny predchodca navrhovateľa predával mobilný telefón odporcovi za nižšiu, ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu nie je následkom úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi právny predchodcom navrhovateľa a odporcom. Tento nemôže byť následne reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu vkladal. Právny predchodca navrhovateľa tak za mobilný telefón obdržal dojednanú cenu.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ. Rozsudok okresného súdu žiadal s poukazom na § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu, pričom odvolanie odôvodnil s poukazom na § 205 ods. 2 písm. d), f) O. s. p.

Pridržiaval sa doteraz uvedených tvrdení a zdôraznil, že odporca nerealizoval riadne a včas dohodnuté pravidelné zmluvné dobíjanie, čím porušil povinnosti jemu vyplývajúce z Dodatku k zmluve o pripojení z bodu 1 písm. c), riadne a včas platiť cenu služieb podniku podľa zvoleného programu služieb.

Pokiaľ by súd neuznal nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty, žiadal zohľadniť, že právny predchodcov navrhovateľa vznikla skutočná škoda, keď tento poskytol zvýhodnený program a fakticky financoval mobilné zariadenie, ktoré si odporca sám vybral a poskytol mu toto zariadenie za výhodnejšiu úvodnú sumu. Odporca mal toto mobilné zariadenie uhradiť počas celej doby trvania zmluvného vzťahu postupnými splátkami, čo nedodrжал. Právny predchodca navrhovateľa by neposkytol dotáciu mobilného zariadenia odporcovi, ak by odporca sám sa tak nerozhodol.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Následne po podaní odvolania do konania podaním zo dňa 20. 03. 2013 došlým odvolaciemu súdu dňa 09. 04. 2013 vstúpil ako vedľajší účastník Hlas spotrebiteľa, občianske združenie, so sídlom vo Zvolene na strane odporcu.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu vo veci samej potvrdil ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Po začatí odvolacieho konania do neho vstúpil na strane odporcu vedľajší účastník.

Navrhovateľ svojim podaním zo dňa 07. 02. 2014 namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania. Poukázal na to, že vedľajší účastník sám vstúpil do konania, pričom podľa názoru navrhovateľa nie sú splnené podmienky pre jeho vstup aj s poukazom na dôvodovú správu k zák. č. 384/2008 Z. z., zároveň poukázal na znenie § 25 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj § 93 ods. 2 O. s. p., z ktorého vyplýva, že vedľajší účastník môže vstupovať do konaní, resp. podávať žaloby len vo veciach ochrany práv spotrebiteľov, to znamená, že môže vstupovať do konaní, v ktorých sa bude spotrebiteľ domáhať ochrany práva spotrebiteľov na strane navrhovateľa, resp. je oprávnené podávať návrh na začatie konania vo veciach ochrany práv spotrebiteľov. Predmetom je ochrana práv spotrebiteľov, neindividuálne prípady ochrany práv jedného spotrebiteľa.

Predmetom tohto konania nie je ochrana práv spotrebiteľov, ide o individuálnu žalobu.

Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania, je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 05. 02. 2013 zo dňa 05. 02. 2013, sp. zn. 3Cdo/188/2012, pričom citoval, že „ z ustanovenia

§ 93 Občianskeho súdneho poriadku nemožno žiadnym spôsobom vyvodit', že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka . . .". Účel procesnej výpomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí a účastník konania má právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. Preto povinnosťou súdu je upovedomiť účastníkov konania o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas.

Namietal, že vedľajší účastník vstupom do konania získava informácie o citlivých údajoch týkajúcich sa spotrebiteľa, ako účastníka konania. V tejto súvislosti poukázal na to, že Okresný súd Brezno svojím podaním zo dňa 23. 01. 2013 na Ústavný súd Slovenskej republiky navrhol vyslovenie nesúlady ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku s čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Zároveň sa vyjadril k žiadosti vedľajšieho účastníka o vyhotovenie a doručenie žaloby s prílohami pre vedľajšieho účastníka, keď navrhovateľ v súlade s § 79 ods. 1 O. s. p. zaslal v správnom množstve návrh na začatie konania aj všetky listinné dôkazy v zmysle Občianskeho súdneho poriadku.

Zdôraznil, že podľa § 93 a § 44 ods. 1 O. s. p. účastníci a ich zástupcovia majú právo nazerať do súdneho spisu a robiť si z neho výpisy. Keďže vedľajší účastník vstúpil do prebiehajúceho konania z vlastného podnetu, v tomto prípade nemá právo na zaobstaranie si fotokópií podaní účastníkov zo súdneho spisu, pretože tieto si môže zaobstarať len na svoje vlastné náklady.

Vzhľadom na námietku ohľadom vstupu vedľajšieho účastníka do konania vznesenú navrhovateľom súd v súlade s § 93 ods. 3 O. s. p. musel o vstupe vedľajšieho účastníka rozhodnúť. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že so vstupom do konania oboznámil aj odporcu, resp. opatrovníčku prípisom zo dňa 04. 02. 2014, pričom ju zároveň vyzval vyjadriť sa k otázke vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu.

Napriek doručeniu výzvy dňa 07. 02. 2014 opatrovníčka na výzvu nereagovala, resp. nenamietala vstup vedľajšieho účastníka do konania. Ust. § 93 ods. 3 O. s. p. upravuje, že vedľajší účastník do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. Keďže odporca nenamietal vstup vedľajšieho účastníka na jeho strane, neexistuje prekážka vstupu do konania.

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa so vstupom, odvolací súd predovšetkým vychádzal z ust. § 93 ods. 2 O. s. p., kde v zmysle tohto ustanovenia ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Takýmto predpisom je aj zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vedľajší účastník je nepochybne organizáciou v zmysle citovaného zákona a môže v konaní vystupovať na strane odporcu, ktorý s jeho vstupom nesúhlas nevyjadril. Vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu je výsledkom aproximácie práva Európskej únie do právneho poriadku Slovenskej republiky a napĺňa ciele Európskej únie v spotrebiteľských vzťahoch, keď na strane spotrebiteľov takáto organizácia môže vystupovať nepochybne predovšetkým z toho dôvodu, že Európska únia musela prijať zodpovedajúce mechanizmy k vzniknutej situácii, v ktorých sa ocitli spotrebiteľia čiaci nevyváženým podmienkam v obchodných vzťahoch, resp. pri vzťahoch vyplývajúcich zo spotrebiteľského práva. Dané organizácie práve vyvažujú postavenie účastníkov konania, keď spotrebiteľ, ako bežný priemerný občan, nemá dostatok vedomostí v danej oblasti a vystupuje proti silnému konkurentovi, profesionálovi vystupujúcemu v obchodných vzťahoch poznajúceho všetky špecifiká právnej úpravy, pričom spotrebiteľ často čelí ich nekalým obchodným praktikám, ktorým je vystavený. O správnosti danej úpravy a pomoci spotrebiteľovi danými organizáciami svedčí aj skutočnosť, ktorou je enormná snaha daných spoločností vytesnať z týchto konaní podobné združenia argumentujúc ich neoprávnenosť vstupu, a to aj napriek tomu, že daná skutočnosť nesporne vyplýva celkovo z práva Európskej únie, z právnych noriem Slovenskej republiky a nepochybne i z množstva rozhodnutí súdov Slovenskej republiky a zvlášť aj Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky. Spotrebiteľské združenie do konania nevstúpilo bez súhlasu a vedomia spotrebiteľa a neobstojí ani námietka navrhovateľa ohľadom možnosti získania informácií o citlivých údajoch týkajúcich sa spotrebiteľa, pretože akceptovaním danej námietky by došlo vôbec k popretiu inštitútu vedľajšieho účastníka v zmysle ust. § 93 ods. 2 O. s. p. Samotný odporca má totiž možnosť sám sa rozhodnúť, či na jeho strane môže vystupovať vedľajší účastník alebo nie, má právo vzniesť námietku a proti jeho vôli by vedľajší účastník v konaní nemohol vystupovať. Ak takýto vstup vedľajšieho účastníka nenamieta, prístup k osobným údajom spotrebiteľa nemôže byť v rozpore s právom žalovaného spotrebiteľa.

Pokiaľ ide o doručovanie rozhodnutí a príloh obsahu spisu po vstupe vedľajšieho účastníka, odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou navrhovateľa v danom konaní, pretože je nemožné, ani nie je hospodárne, aby vedľajší účastník po vstupe do konania na náklady súdu (štátu) požadoval zasielanie všetkých listín, pretože by mohlo ísť častokrát o veľmi nákladnú záležitosť, na ktorú však vedľajší účastník nemôže mať právo, a to podľa toho, v akom štádiu do konania vstúpil. Ako pre účastníka konania pre neho vyplývajú všetky práva, preto od času vstupu do konania má vedľajší účastník právo aj na doručovanie rozhodnutia aj všetkých listín. Avšak pokiaľ do konania nevstúpil na začiatku sporu, nie je povinnosťou súdu mu opätovne doručovať napríklad rozsudok vo veci, pretože v čase rozhodovania takúto povinnosť súd nemá, pretože rozsudok doručuje len účastníkom konania. To isté platí aj o pripojených ďalších listinách.

K veci samej odvolací súd poukazuje na to, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím prvostupňového súdu vo veci samej, ako aj s jeho odôvodnením, ktoré v prevažnej miere korešponduje judikačnej činnosti súdov Slovenskej republiky ako aj odvolacieho súdu v danej veci.

V rozhodovanej veci prvostupňový súd dostatočným spôsobom vykonal dokazovanie a z vykonaných dôkazov zistil správne skutkový stav.

Navrhovateľ namieta odvolací dôvod v súlade s § 205 ods. 2 písm. d), že prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Z jeho odvolania však nevyplýva, v čom tieto zistenia mali byť nesprávne, pretože je nepochybné, že okresný súd mal za preukázané skutočnosti v súlade s tvrdením navrhovateľa, že došlo k uzavretiu zmluvy medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, ako aj o postúpení uzavretej zmluvy medzi navrhovateľom a jeho právnym predchodcom ohľadom postúpenia pohľadávky. Z tohto dôvodu námietka navrhovateľa uvedená v odvolaní nie je v súlade s citovaným ustanovením určitá a nevyvracia správnosť záveru prvostupňového súdu ohľadom zisteného skutkového stavu.

Pokiaľ uvádza odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p., vzhľadom na rozhodnutie prvostupňového súdu ide o akceptovateľnú námietku, pretože navrhovateľ namieta nesprávne právne posúdenie veci. Danou námietkou sa môže odvolací súd v plnom rozsahu zaoberať.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Z odvolania nevyplýva, že by prvostupňový súd nepoužil na zistený skutkový stav správny právny predpis, podstata námietky spočíva v nesprávnom výklade použitých právnych noriem. Navrhovateľ v odvolaní zotrváva na svojej právnej argumentácii, na ktorú dal odpoveď prvostupňový súd postačujúcim spôsobom, pričom navrhovateľ opakovane zdôrazňuje, že odporca porušil svoje zmluvné povinnosti, preto má nárok na zmluvnú pokutu.

Na doplnenie argumentov prvostupňového súdu v súlade s § 219 ods. 2 O. s. p. odvolací súd dopĺňa, že Dodatok k zmluve o pripojení zo dňa 27. 05. 2008 je v rozpore so Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Medzi najvýznamnejší úskok, ktorý sa v daných prípadoch používa, je použitie písma, ktoré je natoľko miniaturizované, že bežný spotrebiteľ nemá možnosť skutočne si prečítať pripravený text. V miniatúrnom texte je ukryté množstvo jednostranných výhod pre podnikateľa a spotrebiteľovi sa upiera právo odstúpiť od zmluvy, zmluvná pokuta hrozí zväčša iba jemu. Predložená zmluva je veľmi ťažko čitateľná, ledaže za použitia technických prostriedkov, napr. lupy. V prípade horšieho zraku spotrebiteľ nemôže byť schopný miniatúrne písmo prečítať.

Okrem toho treba prihliadnuť aj na to, že dodatok v sebe ukrýva množstvo povinností spotrebiteľa, ktorý aj v prípade, že by sa snažil miniaturizované písmo prečítať, nebol by schopný zároveň chápať obsah zmluvy, resp. dopad na jeho povinnosti a možnosti. Aj z tohto dôvodu nemôže byť zmluvná pokuta dojednaná platne.

Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu ako obsah daného dodatku, je skrytá v miniaturizovanom texte pod bodom 3, kedy žiadnym spôsobom nie je zvýraznená daná povinnosť, i keď má ďalekosiahle následky pre spotrebiteľa, pričom daný pojem je zakomponovaný v texte.

Zo znenia citovaného bodu vyplýva, že porušenie povinnosti zo strany „účastníka“, najmä hociktorej povinnosti, predstavuje neurčitú zmluvnú podmienku, ktorá robí zmluvu v tejto časti neplatnou. Navyiac, zmluva používa pojem účastník, ktorým môže byť v danom prípade aj podnikateľ, avšak pre neho nevyplývajú žiadne sankcie z porušenia zmluvy.

Ku koncipovaniu porušenia povinností, ktorých by sa mal dopustiť odporca a hrozila by mu za to sankcia, treba uviesť, že určitosť prejavu vôle v dohode o zmluvnej pokute je rozhodujúca z hľadiska právnej istoty vo vzťahu k zabezpečeniu záväzku. Táto určitosť prejavu vôle musí byť zrejmá aj tretím osobám. Preto podmienkou platnosti dohody o zmluvnej pokute je určenie povinnosti, ktorá má byť zmluvnou pokutou zabezpečená. Prvostupňový súd správne poukázal na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď podmienkou platnosti každého právneho úkonu je jeho zrozumiteľnosť a určitosť. Neurčitosť prejavu vôle v danom prípade vyplýva z dojednania o zmluvnej pokute, keď nie je zrejmé, ktorá zo zmluvných povinností má byť zabezpečená a nie je dostatočne identifikovaná samotná povinnosť. Zo zmluvy vyplýva len demonštratívny výpočet, ktorý navyiac navodzuje dojem jej rozšíriteľnosti „najmä hociktorej povinnosti“. Preto, aby zmluvná pokuta bola platne dohodnutá, musí byť presne a určito identifikovaná, teda opísaná povinnosť, ktorej splnenie zmluvná pokuta zabezpečuje. Bez toho totiž nemožno zistiť, či, resp. kedy bola porušená povinnosť, čo je obligatórnou podmienkou uplatnenia zmluvnej pokuty. V dojednaní o zmluvnej pokute musia byť vylúčené nejasnosti ohľadom používania neurčitých termínov (najmä hociktorej povinnosti).

Vymedzenie porušenia zmluvnej povinnosti má totiž veľký význam tak, ako na to poukazuje prvostupňový súd vo vzťahu k posúdeniu primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k zabezpečenej povinnosti.

Na tomto mieste treba dodať, že ide o zjavne neprimeranú dohodu v neprospech spotrebiteľa, pretože zmluvná pokuta predstavuje dvakrát vyššiu cenu, ako je cena mobilného telefónu pri jeho neamortizovanej hodnote, navyiac absolútne nezohľadňuje skutočnosť, že počas prevažného času platnosti danej zmluvy spotrebiteľ môže splniť svoj záväzok a napríklad len predposledný mesiac 24 mesačnej lehoty by porušil niektorú zo svojich povinností, no i napriek tomu v zmysle dohody o zmluvnej pokute by musel zaplatiť zmluvnú pokutu v celom rozsahu, čo je absolútne neprípustné a je v rozpore s dobrými mravmi.

Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom prvostupňového súdu ohľadom skutočnosti, že zaplatenie zmluvnej pokuty nemôže byť viazané na ďalší úkon navrhovateľa.

Odvolací súd sa stotožňuje aj s právnym posúdením prvostupňovým súdom ohľadom náhrady vzniknutej škody a k právnej argumentácii nemá viac čo dodať.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 v spojení s § 151 O. s. p. keď v odvolacom konaní bol úspešný v celom rozsahu odporca, trovy odvolacieho konania nežiadal nahradiť (ani mu nevznikli) preto mu ich súd nepriznal.

Vedľajšiemu účastníkovi taktiež nepriznal náhradu trov konania, pretože tieto nežiadal nahradiť, zároveň odvolací súd konštatuje, že mu ani nevznikli, resp. pokiaľ by aj vznikli, výsledok sporu v prospech odporcu nebol nijako ovplyvnený vstupom vedľajšieho účastníka do konania a v prípade existencie trov vedľajšieho účastníka by tieto nebolo možné považovať za účelné.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.